

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

چریکهای فدائی خلق ایران
۰۱ می ۲۰۲۳

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر!

امسال در شرایطی که بحرانی بزرگ کل سیستم سرمایه داری را فرا گرفته است، کارگران جهان با مبارزات خود به پیشواز روز جهانی شان می روند و مرگ هر چه زودتر این سیستم ظالمانه را نوید می دهند.

از علایم بحران دامنگیر سیستم سرمایه داری جهانی می توان به افزایش روزافزون قیمت ها، خطر ورشکستگی بسیاری از شرکتهای بزرگ سرمایه داری از جمله بانک های مانند "سیلیکون ولی" و "سیگنچر" در آمریکا اشاره نمود که عواقب ورشکستگی شان برخی از بانکهای اروپایی را نیز مورد تهدید قرار داده است. در چنین اوضاعی، سرمایه داران همچون همیشه برای خلاصی از بحران

دست و پا گیر خود می کوشند تا بار هر چه بیشتری از این بحران را به دوش کارگران منتقل کنند. اما آنها پاسخ خود را با اعتراضات و اعتصابات کارگران می گیرند که با خشمی سوزان به مبارزه با سرمایه داران و حکومت هایشان برخاسته اند، امری که امروز در چهار گوشه جهان شاهد آن هستیم. در یک ماه گذشته در آلمان اعتصابات کارگران بخش حمل و نقل را شاهد بودیم که یکی از بزرگترین اعتصابات کارگری چندین ساله اخیر در آن کشور بود. اما نمونه بارز از مبارزه جوئی و خشم کارگران علیه سیستم سرمایه داری در کشورهای متروپل، در فرانسه نشان داده شد. در آنجا سندیکاهای کارگری به دلیل مخالفت با افزایش سن بازنشستگی اعلام اعتصاب کردند و کارگران و توده های پشتیبان آنان در خیابان ها در جریان اعتراضات میلیونی خود، صحنه های حماسی و بسیار تأثیر گذار در جهت تداوم این جنبش، آفریدند. در جریان این نبرد طبقاتی، پلیس فرانسه با به خشونت کشاندن اعتراضات و مبارزات برحق کارگران و پشتیبانان مبارزشان، چهره واقعی خود را به مثابه چماق دست سرمایه داران بر همگان آشکار ساخت. در این میان، دولت مکرون بدون توجه به این اعتراضات میلیونی سرانجام خواست سرمایه داران فرانسوی را در تحمیل اراده خود به کارگران به مرحله عمل در آورد و نشان داد که دموکراسی ادعائی چنین دولت هائی تا چه حد دروغین و پوشالی است.

بحران شدید موجود در سیستم سرمایه داری جهانی، رقابت های امپریالیستی را هم تشدید کرده و بورژوازی را بر آن داشته است که برای غلبه بر این بحران بر طبل جنگ بکوبد و میلیتاریسم را در همه جا تقویت نماید. جنگ اوکراین

نمونه آشکار از جنگ برای قدرت طلبی است که امپریالیسم آمریکا و شرکایش بیش از یکسال است در رقابت با امپریالیسم روسیه به آن روی آورده‌اند.

این جنگ با اختصاص میلیارد ها دلار برای تقویت ارتش ها و تجهیزات جنگی در کشور های اروپائی نزدیک اوکراین، علیه منافع و خواسته های کارگران و مردم تحت ستم این کشورها سازمان یافته است.

جنگ اوکراین که با حمله امپریالیسم روسیه به این کشور شکل گرفت عملاً میدان را برای یکه تازی امپریالیسم آمریکا باز کرد. آمریکا در حالی که تاکنون میلیارد ها دلار صرف ادامه این جنگ کرده است، با تحریم روسیه بازار وسیع نفت و گاز اروپا را به زیر سلطه خود در آورده و در همان حال بازار بزرگی برای صدور تجهیزات نظامی به اروپا برای خود به وجود آورده است.

مارکس و انگلس در مانیفست حزب کمونیست پرستی را مطرح کرده و خود به آن پاسخ داده اند که عمق یک تحلیل علمی از واقعیت سیستم سرمایه داری و دور اندیشی عمیق این دو اندیشمند بزرگ را نشانگر است. آنها در پاسخ به این پرسش که " از چه طریقی بورژوازی، بحران را دفع می کند؟" پاسخ دادند: " از طرفی بوسیله محو اجباری توده های تمام و کمالی از نیرو های مولده و از طرف دیگر بوسیله تسخیر بازار های تازه و بهره کشی بیشتری از بازار های کهنه". حقانیت این سخنان نغز و پربار، امروز با تأثیرات مهلکی که سیستم سرمایه داری در زندگی کارگران و دیگر توده های تحت ستم در سراسر جهان به جا گذاشته است در مقابل چشمان ما قرار دارد.

در چنین شرایطی، که در رابطه با دنیای سرمایه داری توصیف شد، کارگران ایران نیز به پیشواز روز جهانی خود رفته اند. کارگران مبارز ایران در طی جنبش انقلابی ای که ۸ ماه است سراسر کشور را فراگرفته و به رغم کاهش امواج آن هنوز هم در اینجا و آنجا جریان داشته و سلطه جمهوری اسلامی را به لرزه در آورده است، با شرکت خود به صورت فردی در این جنبش نقش بزرگی در رادیکالیزه کردن آن ایفاء کردند. امروز نیز که جمهوری اسلامی کارگر ستیز به نمایندگی از سرمایه داران بحران زده، حداقل دستمزد کارگران را برای امسال تنها ۲۷ درصد افزایش داده و با این کار بخش باز هم بزرگتری از کارگران را به زیر "خط مرگ" پرتاب نموده است، کارگران آگاه و شدیداً تحت ستم و استثمار ایران، با دست زدن به اعتصابات گسترده که تا کنون ده ها شرکت در سراسر کشور را شامل گشته و عنوان "کمپین ۱۴۰۲" به خود گرفته است و مقاومت در مقابل تعرض سرمایه داران نقش پررنگ انقلابی خود را در مقابل چشم همگان قرار می دهند. خلاصی از شرکت های پیمانکاری و ۷۹ درصد افزایش دستمزد، تا حداقل امکان زندگی بخور نمیر برای خانواده های کارگری مهیا گردد، از جمله اهم خواست های کارگران در "کمپین ۱۴۰۲" می باشد. شروع این اعتصابات به رغم همه سرکوبگری های آشکار و وحشیانه دیکتاتوری حاکم در آستانه اول ماه مه شکوه هر چه بیشتری به این کمپین می بخشد. چرا که آن روز شکوه مند نه چندان دور را نوید می دهد که کارگران بتوانند روز جهانی خود را در ایران دموکراتیک و رها از سلطه سیستم سرمایه داری حاکم بر ایران جشن بگیرند.

در آستانه روز جهانی کارگر، چریکهای فدائی خلق ضمن اعلام همبستگی با مبارزات کارگران در سراسر جهان و دفاع از مبارزات کارگری اخیر در ایران برای افزایش دستمزد، بر این ضرورت که چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است پای می فشارند. واقعیت این است که کارگران تنها از طریق متشکل شدن در سازمانهای اقتصادی و سیاسی خود قادرند به جنگ بورژوازی متشکل و مسلح بروند. در همان حال، چریکهای فدائی خلق بر عکس جریانات سیاسی ای که خود را مدافع طبقه کارگر معرفی می کنند ولی راهی برای متشکل شدن کارگران در شرایط مشخص ایران ارائه نمی دهند و حداکثر به الگو برداری از مبارزه کارگران در کشورهای دیگر می پردازند، از دیر باز راه

معین و منطبق با شرایط دیکتاتور زده ایران برای متشکل شدن را در جلوی پای کارگران قرار داده اند. ما، با تکیه بر واقعیت های عینی جامعه ایران نشان داده ایم که متشکل شدن کارگران چه در تشکل های مستقل اقتصادی خود و چه در حزب سیاسی خود یعنی یک حزب کمونیست واقعی، در شرایط سلطه دیکتاتوری مسیر ویژه ای را می طلبد. نه فقط تحلیل علمی از جامعه ایران بلکه تجربه های گوناگون نیز آشکار کرده اند که در جامعه ایران بدون اعمال قهر انقلابی در مقابل قهر ضد انقلابی ارتجاع و کوشش در شکاف انداختن در سلطه دیکتاتوری حاکم شرایط برای چنین سازمانیابی ای مهیا نمی شود. بنابراین راه واقعی برای ایجاد شرایط لازم جهت متشکل شدن و مبارزه با ارتجاع حاکم که تا بن دندان مسلح است، توسل به مبارزه مسلحانه می باشد. از این رو کارگران آگاه و روشنفکران انقلابی امروز در درجه اول باید خود را در گروه های سیاسی- نظامی متشکل کنند و ضمن مبارزه برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی، این ماحصل کنفرانس گوادلوپ امپریالیستها، راه را برای رسیدن به شرایطی که کارگران امکان متشکل شدن بیابند هموار نمایند.

چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است!

مبارزه مسلحانه تنها راه متشکل شدن کارگران است!

قهر ضد انقلابی را باید با قهر انقلابی پاسخ داد!

چریکهای فدائی خلق ایران

هفتم اردیبهشت - ثور - ۱۴۰۲ برابر با ۲۷ اپریل ۲۰۲۳